

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

ILLUSTRERAD TIDNING

IDUN

FÖR · KVINNAN · OCH · HEMMET

N:r 61 (636).

ONSDAGEN DEN 2 AUGUSTI 1899.

12:TE ÅRG.

PRENUMERATIONSPRIS PR ÅR: IDUN KR. 5:— IDUNS MODETIDN. MED PLAN- SCHER OCH HANDARB. ... > 5:— IDUNS MODETID. UTAN PL. ... > 3:—	UTGIFNINGSDAGAR: HVARJE ONSDAG OCH LÖRDAG. LÖSNUMMERPRIS: 8 ÖRE.	REDAKTÖR OCH UTGIFVARE: FRITHIOF HELLBERG TRÄFFAS SÄKRAST KL. 2—3. REDAKTIONSSEKR.: JOHAN NORDLING.	BYRÅ OCH EXPEDITION: KLARA S. KYRKO GATA 16, 1 TR. ÖPPEN KL. 10—5. ALLM. TEL. 61 47. RIKS 16 46.	KOMMISSIONÄRER ANTAGAS ÖFVER HELA LANDET PÅ ALL- DELES SÄRSKILDT FÖRMÅNL. VILLKOR. STOCKHOLM, IDUNS KUNGL. HOFBOKTRYCKERI.
---	---	--	---	--

**HOS M:ME LOUISE REUTER-
SKJÖLD. ETT BESÖK I SVENSK-
NORSKA MINISTERHEMMET I PE-
TERSBERG SKILDRA DT FÖR IDUN
AF ELSA LINDBERG.***

EN FLIK af blågula flag-
gan mot ett tomatfär-
gadt hus, Spaliernaja 14.
Här ha vi den svensk-norska am-
bassaden.

Doma Barina? (»Är madame
hemma?»)

Schweizaren lyfter på mössan.
Hennes nåd är icke hemma. Hon
är hos storfurstinnan Maria Pau-
lowna på te. Men hon kommer
snart, och han ber oss stiga på
och vänta.

I tamburens öppna, engelska
marmorspis suga eldtungorna ut
och in mellan stockarna. Det skall
vara vår här i Petersburg, och
ändock är det bara kallt, kallt.

Den breda entrétrappan ligger
ramför oss. Mjuka mattor göra
stegen tysta, antika speglar i snirk-
lade ramar fånga bilden, när man
viker af i trappvinkeln, öfver vägg-
ytorna breda gobelinerna ut sina
bronsbruna landskap med betande
hjortar. Det är en smaragdgrön
matta, som lyser upp allt det dis-
kreta dunklet i färger och skug-
gor här i entrén. Den hänger i
en lång flik ned öfver balustraden
med allt det ljusa, glada koncen-
treradt just hos sig och fångar in
i sin plyschfäll all sol, som faller
in genom det breda gallerifönst-
ret. Och så stå vi i det första
gemaket.

Antika rococobyråar med gyllene

* Denna skildring från det Reuter-
skjöldska hemmet i Petersburg låg
just färdig till införande, när det oför-
modade och sorgliga budskapet om
ministerns plötsliga frånfalle ingick.
Trots att detta hem nu, genom fa-
miljefaderns bortgång, i sin hittills
varande gestalt går att upplösas —
eller kanske snarare emedan — ha vi
från flere intresserade håll lifligt upp-
manats att låta skildringen inflyta.
Sedan vi nu också underrättat oss
om, att m.me Reuterskjöld själf ej
har något däremot, låta vi här upp-
satsen följa.
RED.

beslag öfver bukiga, inlagda ytor, på röda siden-
väggar pasteller med bleknade delikata färger
och så skört meissenporcelain, som speglar sig i bor-
dens skifvor. På smäckra étagèrer stå sachsiska
herdinnor med rococons hela lätta gratie i
kjolens koketta nypning och armens runda
gest. Detta är röda salongen med röda skär-

mar och röda sidenmöbler i glatta glansdagar.
Här ute stå de höga visitkortsborden i drifvet
silfver med hela sitt hvita öfverflöd af små
vikta kort, som bära på namn, som klinga
högt inom Petersburgs förnäma värld.

Från röda salongen står dörren öppen på
glänt till matsalen. Genom springan kasta
vi en blick dit in. Antika, sni-
dade ekskåp på tunga fötter.
Skulpterade djurhufvuden, som
grina på de tjocka dörrarna och
vaka öfver allt det krönte silfret,
som man anar där bakom. Rak-
ryggade stolar med pressadt gyl-
lenläder, röda blommor och gröna
blad mot guld. På väggarna gam-
maldags, buckliga mässingslam-
petter, som kasta ut ljuset i hvassa
strålknippen, och så två mång-
armade ljuskronor — sådana där
rika, tunga tingestar, som man
brukar finna i små hvita, tysta
landskyrkor långt in i Sverige —
nu upphängda i en ministers mat-
sal borta i Petersburg för att lysa
ned öfver splendida dinéer och
speglar silfver och kristaller och
komma diamantkolliererna på blot-
tade kvinnohalsar och ordensstjär-
norna på svarta frackar att blixtra
och glittra.

De äkta, målade porlinsställri-
karna på väggarna och skåpens
oskattbara sèvresskålar stå som
färgstarka ljusfläckar i salens mörkt
rödbruna färgton. Och så träda
vi in i den stora salongen.

Det är ett präktigt, sällsynt
vackert rum, svensk-norska mini-
sterns salong i Petersburg. Ljus
och stilfull, smältande delikat i
färgharmonierna och med mjuka
linier i möblernas buktytor och
draperiernas fall.

En jättestor kristallkrona bry-
ter solstrålarna till granna regn-
bågsprismor och kastar dem ut
öfver den turkiska mattan för att
täfla med den orientaliska färg-
prakten. Men fondväggen står
diskret mörk som en djup baston
i det helas färgsymfoni. Den täc-
kes helt af en enorm gobelin. Det
är en offerfest denna framställer,
kvinnor i långa, släpande dräkter
och mjuka poser, bärande fram
frukter och blommor till en eld,
som brinner i förgrunden — i bak-
grunden ett tempel med under-

MADAME LOUISE REUTERSKJÖLD.
EFTER ETT OLJEFÄRGSPORTRÄTT AF ALBERT EDELFFELT.

liga fåglar på tinnarna. Dess dunkla färgton af mossgrönt med ett skimmer som af blekt rosa och gammalt guld kommer rummets små kocketta soffor och sirliga taburetter att stå ljusa och luftigt läckra i färgerna som sirliga blommor på en äng. Kokett växla möblerna i utsökta nyanser. Men det är en äkta konstnär, som ställt dem samman just så och kommit dem att trots de djärfva skiftningarna bilda denna raffineradt vackra färgkomposition, som oemotståndligt betager alla, som träda här in.

Under en långfingrad jättepalm en tomatröd bergère på rococons nigande ben, en turkosblå taburett bredvid en länstol i guld och crème med empirens raka, fina stelhet i alla linier, en liten egoistisk soffa för två med ett nätverk af röda nejlikor öfver lilasskär botten. Och så en soffa i Ludvig XVI:s graciösa stil, bronseradt siden i gyllene gult med blekröda rosenslingor. Just en sådan liten soffa med en sirligt skulpterad guldkrans öfver karmen och öfverdådigt svällande dyna — just en sådan en, som våra mormödrar brukade sitta på, stela och sirliga med pösande siden- volanger och styfva fiskbenslif.

Bizarrt egendomliga med gula tofsar och styfva guldbroderier bilda några orientaliska möbler sitt lättjefullt mjuka hörn för sig. Den turkiska silkessammeten lyser rubinröd öfver karmar och kuddar, och pärlmorinläggningarna på de låga turkiska borden glimma i gulviolett som öppna ormögon.

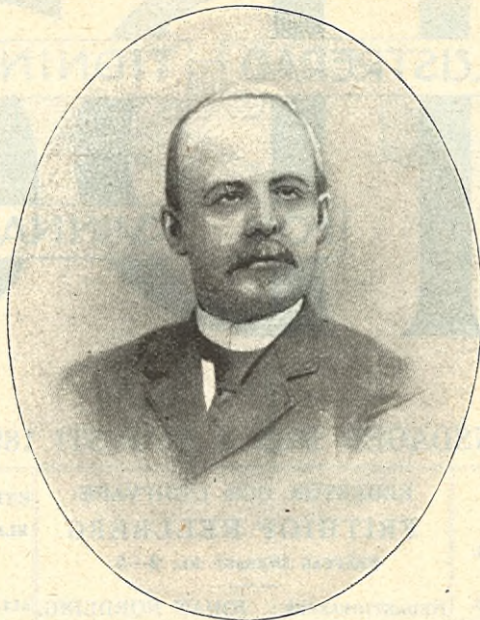
Minister Reuterskjöld är en känd gourmand på antikviteter. De små borden och etagererna, där alla dessa oräkneliga bibelots trängas med hvarandra, skulle äfven säkert kunna fånga en kännares intresse timme efter timme. Endast alla dessa små klockor, sköra, täcka små tingestar, som slå timplagen med spröd silfverröst, skulle kunna vara en samlares stolthet.

Men pärlorna i svensk-norska ministerhemets antikvitetsksamling äro dock de två svarta ebenholtzskåpen, som flankera gobelinens bronsgröna ram. Med sina otaliga klaffar och lönlådor och alla dessa små fint utskurna, gulnade elfenbensinläggningar äro de just sådana, som finsmakare med en suck af förtjusning betrakta, och som de bruka knacka på och lyssna på och andaktsfullt undersöka med dubbla glasögon.

Denna äkta »fin de siècle-salong», så originellt stilfull genom den säkra, känsliga smak, hvarmed alla olika stilar här äro sammanförda, står alldeles tom och tyst nu, och dock är här en utsökt societé samlad. Svenska kungens ädla hufvud ser man på flere fotografier med *Oscar* egenhändigt skrifvet med den säkra, fasta handstilen. Äfven drottning Sofia och hela det öfriga svenska konungahuset finnes här representeradt med egenhändiga namnskrifter. Ryska kejsaren och kejsarinnan Alix med sitt sorgsna leende stå i krönta ramar. Och med vänliga dedikationer pryda storfurstinnornas och storfurstarnes porträtt flygelns silfverbroderade täcke.

En präktig riddare i akvarell af Villegas, en svartbrun, italiensk madonna, ett litet fint flickhufvud, måladt med fransyskt koketteri, och så tvänne porträtt af Albert Edelfelt. Ett i olja af madame Reuterskjöld och en förtjusande pastell af hennes dotter. Se där konstverken, som bidraga att förläna sin prägel af lugn gedigen konstnärlighet åt det vackra rummet.

Det är fru Louise Reuterskjölds porträtt i kroppsstorlek, som dominerar hela salongen. Man känner igen det från utställningar i Paris och Petersburg, där det äfverallt lofordats som ett af Edelfelts bästa. Man ser det strax,

MINISTER LENNART REUTERSKJÖLD.
DÖD DEN 7 JULI 1899.

när man kommer in, och man fortfar att betrakta det länge. I en kostym af roccocons graciösa snitt har Albert Edelfelt målat henne — mjukt siden, luftiga spetsar, paniéer och en stor sammetsrosett vid halsens fyrkantiga urningning. Hon vänder hufvudet halft i profil, så att halsens hvita linie synes lång i mjuk bukt under det smala sammetsbandets strama kant. Det är soubrettens lilla friska, hjärtformiga mun, men ögonen äro stora, vemodfulla — en smula förnämt blickande, långt förbi en — — — —

»Ursäkta, att jag låtit er vänta!»

Där står hon, porträttets original, midt i rummet. Fru Louise Reuterskjöld har trätt in, utan att vi väntat det. Hon är klädd i ljusgrå vårtoalett i snäf, engelsk snitt. Smärt och slank är hon som en helt ung flicka. En aristokratiskt elegant uppenbarelse, som ovillkorligen skulle *synas* i hvilket sällskap hon än trädde in. Det är just det raka, smala, fina, som ger henne hennes egen vissa, säregna stil. Och så de stora, halfslutna, gråblå ögonen, som tyckas en smula kalla, därför att de äro så lugnt säkra och medvetna.

Hon tyckes alltid först och främst vara världsdam m:me Reuterskjöld — världsdam ända ut i fingerspetsarna. I Petersburgs stolta, högförnäma värld, dit annars endast ändlösa anor, förgyllda af ofantliga rikedomar, kunna bereda inträde, ha hennes intelligens och fina diplomatiska takt gjort henne till en af de erkändt tongivande damerna.

»Vestigia mulierum» (= fruntimmersvägen), se där den snabbaste vägen för diplomatiska ärenden i den ryska metropolen. Politiken har nästan blifvit till en modern sport inom den förnäma damvärlden i Petersburg. Ett intelligent fruntimmer är vanligen äfven äregerigt, på samma gång hon är en skicklig diplomat. Och fru Louise Reuterskjöld jäfvar ej detta påstående.

I den svensk-norska ministersalongen, som behärskas så helt af hennes vackra porträtt, när hon själf är frånvarande, gör hon les honneurs på sina lysande soaréer med detta oefterhärmligt distinguerade behag, som förläna värdinnans individuella prägel åt allt. Storfurstinnor och storfurstar ser hon bland sina gäster, och på kejsarbalerna uppe i Vinterpalatsets förgyllda salar hör hon alltid till de »afundade» damer, som huggas med en dans af ryssarnes unge tsar.

Madame Reuterskjöld håller upp det bronseröda draperiet, som skiljer hennes enskilda kabinett från salongen. Och vi träda dit in.

Den breda, äkta turkiska divanen med sitt öfverflöd af kuddar klädda med denna gamla genuesiska sammet, som är ovärderlig, därför att den nu blifvit så sällsynt, den långsmala vilsoffan med sin ömtåliga spindelväf af valenciennespetsar öfver blekskärt siden, rosa draperiet öfver den turkiska skärmens bruna, genombrutna träskulptur, den gröna lampan med sin röda, fransade sidenskärm — allt detta tyckes locka till drömmande hvila i ensamma stunder. Men empiriskrifbordet är bredt och stort och allvarligt, som om det vore en man, som brukade sitta här. Och här finnes intet fruntimmersaktigt, man kan endast arbeta här strängt och träget.

Det är de många fotografierna, som här gifva sin prägel af något intimt åt hela rummet. Storfurstinnan Maria Paulowna, fru Reuterskjölds höga väninna, blickar emot oss från skrifbordet, från etagerer och småbord. Och så är det alla Stockholmstyperna, — alla dessa, som man känner igen från våra hofbaler och på middagstiden på Sturegatan och i Kungsträdgården.

— Springande barnfötter, höras plötsligt från salongen, små barnfötter, som hasa öfver parkettgolvet och draga ihop mattorna. Och så ett litet högt flickskratt, som besvaras af ett klingande friskt pojkskratt.

»Mina barn! Ducky och Carl!»

Hvar var nu det kalla i fru Reuterskjölds ögon? Hvar fanns nu världsdamens stela förbindlighet? Hon var endast *moder* nu, så mjuk och så enkel. Hon hade blifvit något alldeles nytt...

De hade kommit intumlande bägge två, hon en backfisch med långt guldbrunn hår och pigga ögon, där pupillen står som en svart punkt med stjärnstrålar uti den grå iris. Just så som Edelfelt målat henne, täck och rosig, på pastellporträttet där ute i salongen. Och han en riktigt treflig svensk pojke, präktig och frisk med ärliga, kloka ögon.

Madame Reuterskjöld hade all möda att värja sig för dem. De fingo henne ned på soffan, en hade krupit upp i knät och den andra hängde öfver axlarna. De berättade och de frågade om hvarandra. Hon måste uppbjuda all sin myndighet för att få dem att gå med den engelska guvernanten.

Vi hade följt dem genom m:me Reuterskjölds sofrum ut och dörren hade slagits igen efter dem. Men hennes tankar följde dem ännu, och hon stod alldeles tyst och smålog för sig själf ett ljust, inåtvändt leende. Hon hade visst allra helst låtit respekten fara, bara för att få behålla barnen hos sig. Och alltjämt var det kvar hos henne, det där milda, mjuka...

Det är nästan spartanskt enkelt, m:me Reuterskjölds sofrum, och på väggen hänger en läsordning med lektioner ända från kl. 10 på morgonen. Det var, som om man med ens kommit in i en pensionsflickas allvarsamma rum.

Hon märkte min förvånade blick på läsordningen.

»Jag läser alltid själf med mina barn hvarje dag ett par tre timmar,» sade hon enkelt. »Och jag förbereder mig också till hvarje lektion, riktigt grundligt som en samvetsgrann lärarinna. Jag brukar noga följa med fordringarna i svenska elementarskolorna, så att jag vet alldeles, hvilken klass Ducky och Carl nu skulle kunna söka in till.»

Jag tänkte på den ansträngande Petersburgs-saisongen med sina ändlösa visiter, sina middagsgäster och supéer och teateraftnar och baler. Och jag tänkte på den svenska, frade, inflytelserika ambassadrisen, som om natten kånhandade dansade på kejsarens bal för att följande morgon kl. 10 sitta i skolrummet och besvara sin lilla vetgiriga gosses undrande

frågor om den heliga skapelsehistorien eller pränta in hos sin dotter franska grammatikens alla undantag.

Hon tycktes gissa till mina tankar, ty hon såg på mig med två stora, allvarliga ögon och sade stilla. »Skulle jag kanske gifva bort min härligaste rättighet — att lära mina barn?» Och hon tillade lifligt: »Åh, jag är så afundsjuk om alla deras tankar. De få aldrig förlora vanan att fråga mig om allt, jag är riktigt girig om deras frågor. Det är mina största dyrbarheter.»

Men när jag långsamt vandrade tillbaka genom de präktiga gemaken och nedför den ståtliga entrétrappan, då såg jag i tankarna alltjämt framför mig ett litet enkelt sofrum med en läsordning på väggen.

EN ELD SOM EJ SLOCKNAR.

DET VAR ett verkligt litet chateau, nobelt till stilen samt hvitt, nu bländande hvitt i den soliga dagern. Nedanför detsamma utbredd sig trädgården, hvars buskager stodo i hvit och ljusröd blom, och där gräsmattorna voro utsirade med junimånadens unga yppighet.

Men utför slottets trappa kom någon långsamt nedstigande, någon, som hade fåradt anlete och sammanpressade läppar, samt gick med trötta steg och skygg hållning. Hon hörde ej hit, där allt log och var rikt, ty hon bar på tankar, hvilka skymde bort färgerna, de blå, de som gingo i guld och i rödaste rödt, och hon såg ej det, som växlar för andras ögon. Själflignade hon en skugga, där hon följde gången fram till träden. Hon stannade där, och tanken stannade också.

Om en stund kom åter någon ut genom den stora glasdörren, men hon var ung och hade lätt gång; den hejdade hon för att andas — det var morgon i luften än — eller för att se — hon hade strålände ögon. När hon kom fram till den gamla, gaf hon henne en blomma.

»Tack Gabrielle,» sade denna, men inte märkte hon, att blomman var vacker och hade doft; hon satt och sökte befria sig från tanken, hon ville ej låta den unga se, hur svår den var att förfölja henne.

Alla göra så där med det svåraste.

Ett par dagar förut hade denna Gabrielles man sagt: »Du minnes ju min kusin, öfverstinnan Falk? Vi böra be henne hit, så att hon får litet glädje; hvar och en måste känna glädje i din närhet, och hon behöfver det mer än de flesta. Hon är mycket olycklig, hennes dotter är ej, som hon hör vara mot sin mor, och hon har lämnat dottern och mågen nu, det blef nog för svårt där; jag tror det väl, ty jag känner fru Gertrud.»

Då hans hustru bedt att få veta mer om detta sorgliga förhållande, hade han sagt, att han ej kände mer om saken. Och nu satt Gabrielle där med det plågsamma medvetandet, att, då hon mest borde det, kunde hon ej sprida någon glädje alls. Hon fann intet att tala om, och hennes glädtighet var som bortskrämd.

Plötsligt lyste hennes ansikte upp. Man kom ledande ett litet vackert rosigt barn; det var hennes. Nu hade hon fått hjälp, ty hvad tanke, hvad gåtfull, rufvande sorg fanns, som ej måste vika för ett sådant jollrande, smekande kvitter? Hon förde barnet till den gamla.

Denna ryckte till, hon hade ej kunnat göra det med mer fasa, om det varit en orm i stället för den lilla mjuka varelse, som nu kom invid henne. Hon behärskade sig tillräckligt för att ej stöta barnet ifrån sig, men hon tog ej i det.

Gabrielle drog tyst den lilla till sig, lämnade henne åt tjänarinnan samt vinkade åt denna att aflägsna sig, och *det* gjorde flickan, men hvad hon ej kunde göra, det var att helt dölja sina känslor, hvilka blifvit mycket sårade å lillans vägnar.

I det hon långsamt begaf sig bort, sände hon öfver axeln föraktfulla blickar på den gamla damen; de gingo dock denna totalt förbi, där hon satt med ögonen sänkta mot marken. Matmodern gaf ej heller akt på dem.

Om en stund såg öfverstinnan upp. »Barn,» sade hon, »du undrar på mig?»

Visst undrade Gabrielle, men hon svarade blott: »Åh, tant.» Konventionell vana hindrade henne att svara annorlunda, dessutom började hon leda den andras uppförande hän till hennes sorg. Hade detta manne med *den* att skaffa?

»Jo, nog undrar du, ingen har förr gjort så med ditt barn,» fortfor den äldre.

»Nej,» medgaf Gabrielle.

»Men, jag kunde ej annat, du måste förlåta mig.»

Gabrielle tänkte åter på mannens uppmaning till henne.

»Tant har en sorg,» sade hon.

Hon fick intet svar.

»Tant får ej bli ond på mig,» bad hon mildt, »men... men jag har hört af Rudolf, att tant har sorg för sin dotters skull.» Nu var hon nog bra djärf; hon blef förskräckt, då orden voro utsagda, men det kunde ej ändras nu.

»Gud gifve det blott vore, hvad ni mena med sorg,» sade den gamla. »Men du förstår det ej, du är mor.»

»Kanske jag förstår det just därför,» invände Gabrielle varmt.

»Ack, vet du väl därför, hur det är, då kärleken upphör?»

»Kärleken till ett barn?»

»Ja, till ett barn.»

»Den upphör ej,» svarade med tillförsikt den unga modern.

»Min är slut,» sade den andra.

Gabrielle visste åter intet att säga.

»Hon var mitt allt, det är slut, allt annat är också slut,» fortsatte den gamla.

»Du är då mycket ond, du kan inte förlåta,» frågade Gabrielle.

»Ack, du fattar ej. Jag är inte ond, det är inte fråga om att förlåta; jag är *kall*, det är tusenfaldt värre detta. Jag är icke längre mor, jag känner intet mer för min dotter, hon är mig likgiltig — likgiltig som hvilken annan som helst. Mitt hjärta förblödde under alla styngen, det känner intet mer, det är dödt. Jag försöker väcka det, jag talar till det och säger: 'hon är ju mitt barn,' men det vaknar ej.

Så säger jag: 'jag älskade henne ej, som andra mödrar älska,' men det är ej sant. Jag älskade henne utan mått. Jag kan aldrig mer hålla ett litet barn i mina armar, förstår du?»

»Ja,» sade Gabrielle med skräck.

»Jag går här på jorden som ett oting, utanför mänskligheten, utan ett samband med andra mödrar och med dem, som älska; jag hör ej längre dit.»

»Hvad du måtte lida,» sade Gabrielle, och hennes ögon fylldes af tårar.

»Jag är dödt,» svarade den andra. »Allt är lika för mina ögon; lifvet växlar väl nu som förr, men jag ser det ej längre.»

»Visst växlar det,» sade Gabrielle, »visst växlar det, och det skall växla för dig också. Ditt hjärta skall vakna igen en gång.»

»Tror du på under,» frågade den gamla utmanande.

»Det vore intet under,» sade Gabrielle enkelt

med sin orubbliga tro på den kärlek, hon redan känt kunna öfverleva allt.

Men den olyckliga moderns vantro var också fruktansvärdt stark. »Så där känna ni det alla, alla, blott inte jag,» for hon klagande ut.

Den långa tystnaden bröts därigenom, att en tjänare kom för att lämna ett telegram.

»Fru öfverstinnan Falk.»

Gabrielle hörde ett utrop: »Gertrud!» Hon förstod genast allt.

Den gamla hade rest sig upp. »Låt mig fort komma till mitt barn,» sade hon.

De båda kvinnorna skyndade bort, upp mot slottet.

Den äldre kommer först åter ut på trappan. Hon varnar färgerna nu, och hur solen lyser på dem: »Inte skall ditt barn dö,» säga de henne; hon ser hoppfull bort öfver allt det soliga, som talar så till henne. Hastigt går hon utför trappan, hennes hållning har rest sig, liksom redo att bära det, som komma skall. Det förra bar den ej.

Ögonen glänsa, då det säges: »ditt barn skall lefva.» Blicken stelnar i ångest, då hon tänker: »barnet dör.» Dragen skifta.

Där står flickan med husets lilla dotter på armen. »Du lilla, du kära,» säger den gamla kvinnan och trycker barnet intill sig.

»Hvad har händt,» frågar sig tjänarinnan, »nyss stötte hon lillan ifrån sig, nu tar hon henne så där, något måste ha händt.»

Husets unga fru kommer också strax ut genom de stora glasdörrarna, och hon och gästen åka bort tillsammans. På den korta vägen till stationen växlas ej många ord, den ena moderns ångest växer med hvar sekund som går. Skall hon hinna, menn tro? Då de skiljas, säger hon slutligen: »Du hade rätt, Gabrielle, kärleken till ett barn dör ej.»

Denna dags afton, då Gabrielle och hennes man sitta tillsammans i trädgården, tala de om henne, som rest, och om hennes dotter. De få då veta, att denna är död.

»Hennes mor är dock lyckligare nu,» säger Gabrielle, »hon tviflar icke längre på sin kärlek, det var svårare det.»

»Ni mödrar, hur ni kunna älska!» säger den unge mannen med vördnad som inför något heligt.

— DAGMAR B—M.

I DET GAMLA BAMBERG. EN RESEBILD FÖR IDUN AF ANNIE QUIDING.

PÅ TURISTERNAS STORA FARLEDER är allt så bekvämt ordnadt. Genomgående tåg föra de skädelystna främlingarne från den ena af Europas erkända sevärigheter till den andra; det är bara att inrätta sig så angenämt som möjligt i sitt kupéhorn på natttåget, somna — om man är nog resvan till det — och vakna vid framkomsten i lagom tid att frukostera på ett af dessa hotell, hvilkas kosmopolitiska komfort är sig alldeles lik — inbillar jag mig — från Nordkap till Alexandria. Men afviker man från dessa utstakade vägar, har man en idé, som icke massan af turister har, då flyttas man genast, hvad bekvämlighet beträffar, omkring tjugu år tillbaka i tiden.

Det var en fotografi, som lockade mig från allfarvägen — en fotografi, som jag förälskat mig i, och som väckte min längtan att med egna ögon skåda dess original. Den föreställde en romansk döm af sköna proportioner och med fyra smärta torn. Jag hade haft tillfälle att se och älska ett par af den gotiska arki-

M:ME REUTERSKJÖLDS ARBETS-
RUM.

tekturens främsta mästerverk, men den romanska konsten kände jag nästan endast genom böcker och afbildningar, och fotografien så väl som konsthistorien sade mig, att jag i dōmen i Bamberg skulle finna ett värdigt motstycke i romansk stil till katedralerna i Paris och S:t Denis.

Till Bamberg? — Tågomyte klockan fyra i Hof.

Alltså, medan våra reskamrater sofvo lugnt i den ljufva vissheten att ej komma fram förrän i ljusa morgonen, sutto vi och spejade ut i mörka natten, där landskapets konturer dunkelt började framskymta, och när snälltåget lämnade Hof, stodo vi kvar på plattformen, frysande smått i den gråkalla gryningsluften och tämligen utmattade efter nattresan och den ganska ansträngande gårdagen i Berlin. Efter en timmes väntan i den halfruskiga stora väntsalen fördes vi vidare på ett af dessa fredliga bayerska tåg, som utgöra ett ständigt föremål för de tyska skämttidningarnas sarkasm; det gick stillsamt sin väg framåt, stannade vid otaliga stationer och gaf sig god ro. Timme gick efter timme; vi somnade gång på gång och vaknade igen; det hade blifvit dag, men kylan i luften höll i; molnen samlade sig allt gråare och tyngre, och när vi äntligen kommo fram till Bamberg, började regndropparne falla.

De presentera sig i allmänhet mycket ointressant från järnvägen, dessa gamla städer. Bangårdarne ligga i det moderna lifvets centrum, som af naturliga skäl aldrig sammanfaller med det förflutnas; de omgifvas af fabriker, nya, snygga handelsgator och nybyggda hotell. Bamberg har också börjat lefva upp igen; en hel fabriksstad, med långa röda tegelbyggnader och skogar af skorstenar ha rest

sig utanför den gamla stadens rāmärken.

Vägen till denna från bangården var synnerligen litet anslående; den långa gatan tarflig och tråkigt småstadsaktig, broarne öfver den grå, grumliga Regnitz af den mest prosaiska nya järnkonstruktion. Vi körde genom en gammal stadspport, men det blef icke bättre; snarare började staden i det allt tätare fallande regnet antaga ett mer och mer skräpigt och osnyggt utseende, som, då det icke uppvägdes af någonting pittoreskt, var en ej alldeles angenäm kontrast mot Berlins skinnande renlighet och ordning. Vi kommo till hotellet, ett äkta småstadshotell med djupt inprägladt medvetande om att vara stadens bästa, mörkt och föga hemtrefligt, men utstyrdt med anspråksfull, fast något passerad lyx. Man bjöd oss på ett rum, stort som en mindre balsal, med fyra fönster och tre trymåer, men lät beveka sig att skaffa oss ett något anspråkslösare och mera kom-

fortabelt, samt underrättade oss, att table d'hôte serverades tre kvart på ett.

Detta var ett streck i räkningen. Vi hade, med undantag af en kopp kaffe och en torr kringla i Hof, icke ätit någonting sedan teet kvällen förut i Berlin, och hade glädt oss syn-

nerligen åt frukosten i Bamberg. Men som klockan redan var half tolf, och ingen af oss tycker om att onödigtvis förvåna våra medmänniskor, hade vi inte lust att beställa en bastant frukost för att så godt som omedelbart gå därifrån till middagsbordet. Vi beväpnade oss med regnkappor, paraplyer och galoscher och gingo ut i det strömmande regnet för att söka upp en bagarbod — men Bamberg var ingen välförsedd stad. Vi kommo hem med några torra skorpor, och sökte i stället tröst och glömska i sömnens armar.

När jag vaknade, hade jag en underlig känsla af att ha lämnat detta jordiska — det var förmodligen af hunger. Jag påminde mig, att jag en gång i en föregående tillvaro reste till en stad, som hette Bamberg. Då jag såg mig om, fann jag visserligen, att jag var där ännu, men hela min omgivning behöll ett tycke af någonting överkligt och drömligt, ännu då vi kommo ned till table d'hôte'n.

Matsalen var mörk och dystert, fönstren helt nära den våta gatan; vid det långa bordet sutto omkring tjugu handelsresande och rökte. Medelklassens herrar bruka i Tyskland röka vid bordet — jag tror mellan hvarje rätt.

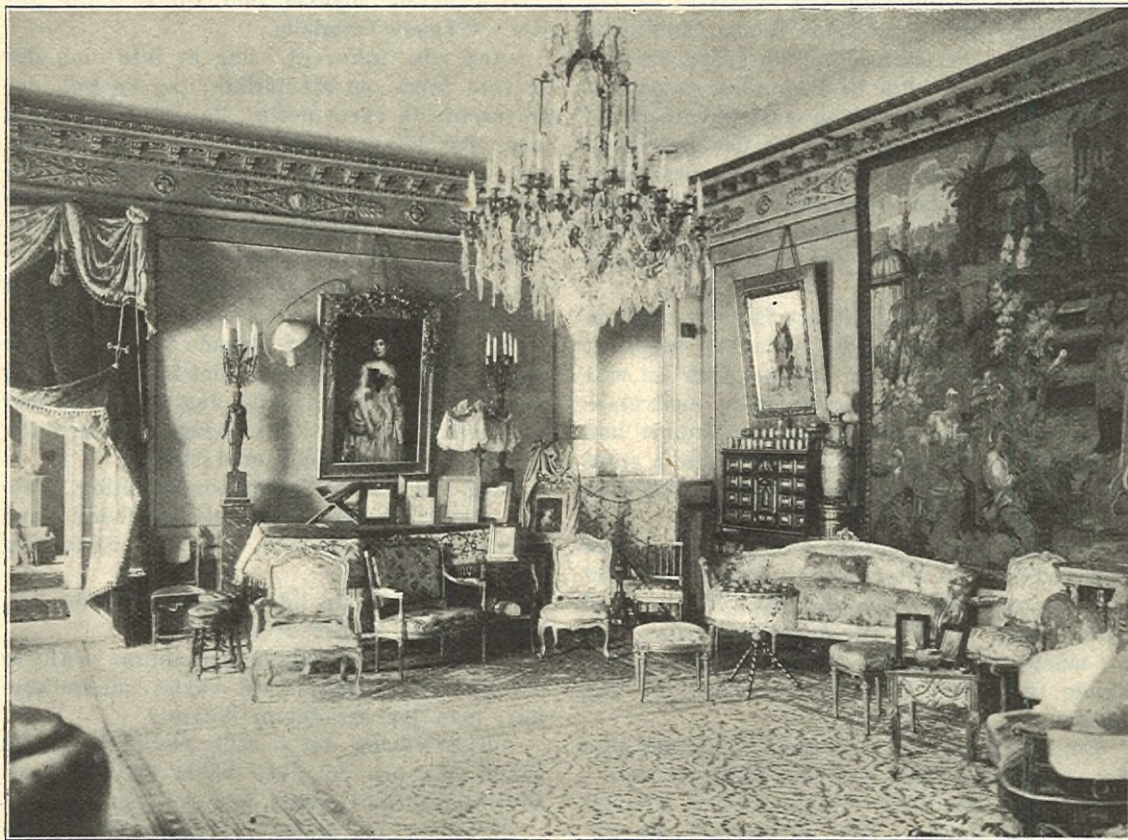
Här serverades nio rätter, alla simmande i flott eller smör. Min reskamrat skrattade, men jag var alls inte vid godt lynne.

»Bamberg är en otreflig stad,» sade jag; »hvad hade vi här att göra? Alla människor äro ändå klokast — tillsammansantagna. Naturligtvis resa turisterna till allt, som är värdt att se, och så snart man lämnar turistvägarne, råkar allting i olag. Låt oss resa till Nürnberg i morgon med första tåget!»

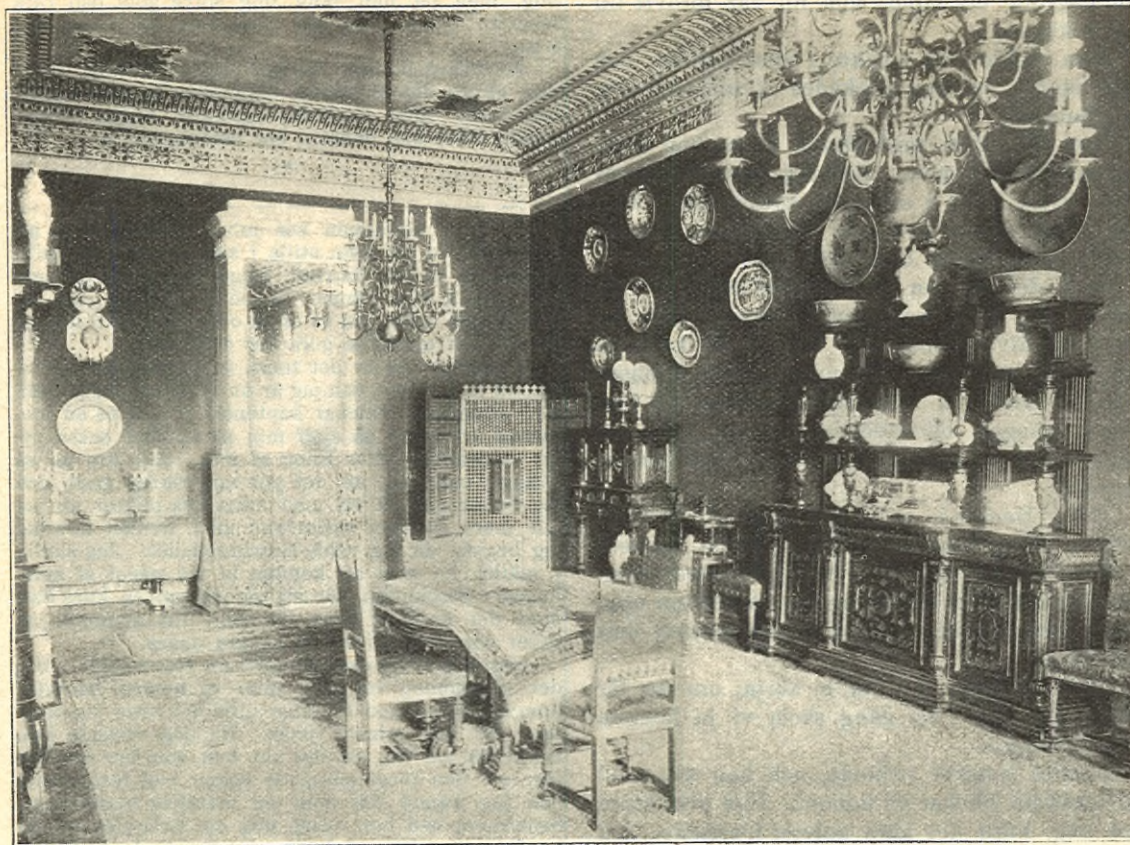
Emellertid, hade vi kommit hit för dōmens skull, var det väl bäst att gå ut och se på dōmen, och efter det inte ville låta bli att regna, måste vi väl gå i regnet.

Och så gingo vi, och så kommo vi öfver floden. Det är ofta i gamla städer något egendomligt vid att gå öfver floden. Vi komma till en annan tidsålder, andra lifsområden och idékretsar. I Paris, t. ex. leda broarne från republikens Paris till kungadōmens och aristokratiens, från otrons Paris till trons.

Här gick vägen öfver en medeltida hvalf-

STORA SALONGEN I SVENSK NORSKA MINISTERHOTELLET I PETERSBURG.

MATSALEN I SVENSK-NORSKA MINISTERHOTELLET I PETERSBURG.

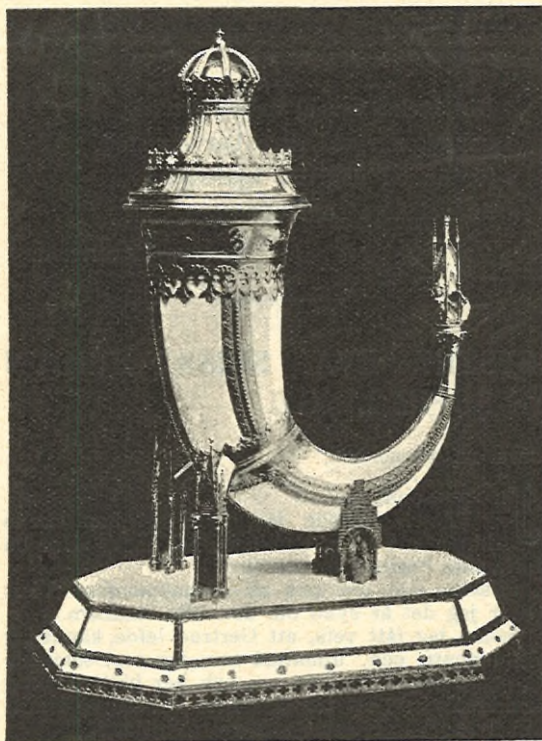
bro med höga bröstvärn, från hvilken vi hade utsikt öfver den vänstra flodarmens nyckfulla lopp och raderna af förfallna trähus, hvilkas balkonger hängde ut öfver det smutsiga vattnet. Vidare förde ett mörkt hvalf under rådhusornet — rådhusets murar tyckas stiga rakt upp ur floden — till en liten gata, som slingrade sig uppåt, uppåt, mellan allt älderdomligare hus — hus med spetsgaflar, gamla madonnabilder, underliga skyltar — till dess plötsligt dömens östra tornpar, med den mäktiga absiden mellan sig, steg majestätiskt framför oss öfver den höga terrassens trappor och skulpterade balustrad.

De beundransvärdt vackra portarne, en på vardera sidan om absiden, voro obevekligt stängda; vi måste gå omkring till kyrkans med kapitelbyggnaderna sammanhängande södra sida, leta oss fram genom porthvalf och gårdar och små nyckfulla trädgårdsterrasser, öde som i ett förtrolladt slott, innan vi funno kyrkvaktarens lilla idylliska boning, klängande sig upp till dömens höga grågula mur som ett fågelbo — och porten ändtligen upplåts och vi stodo vid vår resas mål.

Mäktiga, lugna linier och en angenäm halfdager, ytterligare dämpad af regnluften ute — det var första intrycket. Imponerande verka de båda väldiga, högt öfver kyrkans plan liggande koren, till hvilka breda trappor leda upp; under det östra, det äldsta och förnämsta, ligger den för denna konstperiod karaktäristiska kryptan.

Inga andra besökande funnos än vi, och i småstäder har man icke brådtom. Vi fingo gå omkring i lugn och ro, fördjupa oss i kyrkans enskildheter och beundra dess skatter af skulptur; den sköna sarkofagen öfver kyrkans så väl som biskopsdömets stiftare, kejsar Henrik den andre, och hans fromma gemål Kuni-gunda, samt östra korets statyer, sublimes, vibrerande af mystik, som endast medeltidskonst af högsta rang kan vara det. Åter och åter griper oss i museerna och i dessa gamla kyrkor en förnimmelse af, hur litet denna värld, dess lagar och lifsvillkor, betydde för den medeltida åskådningen; denna andra värld, som blott kan göra sin tillvaro kännbar genom

aningens och den inre åskådningens medium — hur nära den var, hur levande, hur för själ och sinne öfvermäktig! Vi hafva ofta, vid tal om spiritiska uppenbarelser och dylikt hört den fullt befogade anmärkningen framställas, att sådana visioner röja sitt jordiska ursprung genom att aldrig tillföra vår tankevärld något nytt element. Men inför medeltidskonsten sänker denna invändning ofrivilligt rösten; i dessa anletens uttryck finnes något

H. M. KONUNGENS JUBILEUMSPOKAL.

— eller en reflex af något — som icke hör och aldrig har hört till den verklighet, vi känna.

Sibyllan är kanhända i konstnärligt hänseende den förnämsta af statyerna i Bambergers döm; den underliga, skumma blicken, halft hotande, halft sorgsen, tyckes skåda ut öfver världars ännu okända öden. »Den skrattande

ängeln» röjer, som många af den tidens konstverk, den himmelssträfvande viljans tragiska kamp med teknikens ofullkomlighet — och dock har detta leende, groteskt som det i början synes, något, som man icke glömmer. Konrad den tredje ryttarstaty, uppuren af en konsol högt uppe på en af korets pelare, utmärker sig för ädla linier och karaktäriserar väl medeltidens riddarideal.

Nere i kryptans skymning, dit man ej får komma, endast blicka in genom små gallerförsedda fönster, finnas också statyer; de skymta som skuggor i de mörka vråarne. En bild af aposteln Petrus (tror jag) står midt i dagsstrimman från ett af fönstren, alldeles ensam. Han ser märkvärdigt levande ut; en liten hvit spökgestalt, som tyst trefvar sig fram öfver det ojämna golfvat, ur skuggan och in i skuggan.

Det är en värld för sig, en sådan gammal katolsk kyrka. En protestantisk kyrka är en lokal att predika i; när det är gjordt, stänges den och står stum och död som ett skolhus i sommarferierna. Men en katolsk kyrka är aldrig död. Hvar dag öppnar den sin famn; den trötta kan finna hvila där, den betryckte kan komma och bedja där, den af dagsorgerna jäktade får vara ensam en stund med sina tankar. Och äfven när den stänges, och nattens dunkel lägrar sig under hvalfven, lefver den. Därinne är ju detta vimmel af bilder bofast, hvilka för den naiva tron sedan invigningsstunden stå i mystisk rapport med de heliga i himlen; där dofta blommorna och brinna vaxljusen, som andakten bringat dem; där flämta de eviga lamporna som röda gnistor.

Efter att hafva sett det till tvärskeppet gränsande kapellet med de forna domherrarnes grafvar och kyrkoskatten med en del relikier och älderdomliga dyrbarheter, lämnade vi kyrkan, men det hade skett ett under därinne. Minnet af våra små strapatser och missöden var som bortblåst; regnet var icke mera det trista grå från i förmiddags, utan ett ljufligt vårregn, som föll mildt och tätt i den ljumma luften, mättade den ljusa grönskan, som sträckte sig öfver de låga stenmurarne och frodades på de små trädgårdsterrasserna; och Bamberg själf hade blifvit en förtrollad stad.

Vi hängäfvoo oss åt förtrollningen och ströfvade planlöst vidare och vidare; ingen syntes till på de regnvåta gatorna: vi hade det allsammans för oss själfva. (Forts.)

VÅRA ILLUSTRATIONER.

»STOCKHOLMSVECKAN» är nu inne, det vill med andra ord säga Kgl. Svenska Segelsällskapets m. fl. stora täflingsvecka.

Täflingarna började, som bekant, söndagen den 30 juli och fortfara till och med söndagen den 6 augusti.

Kappseglingarna, som pågå dels till hafs utanför Sandhamn, dels å Kanholmsfjärden, äro gifvetvis föremål för det största intresse äfven af utomstående för seglingssporten intresserade.

I afvaktan på täflingsresultaten är Idun i tillfälle att i detta nummer meddela sin läsekrets afbildningar af de båda förnämsta prisen, som utgöras af h. m. konungens jubileumspokal och kommandör Nicolas Sinebrychoffs Challenge-pokal, om hvilka de stora täflingsstriderna skola stå.

SINEBRYCHOFFPOKALEN.

UNDER VÄNTAN. SKISS FÖR IDUN AF SYLVA.

FORTS. OCH SLUT FRÅN FÖREG. N:R.

III.

DET HADE gått om några veckor af Signes ledighet, hon låg nu till sängs efter en svår operation på ögonen. Den hade blifvit svårare, än läkaren trott, men han hoppades kunna göra henne fullkomligt frisk, så vida ej någon sjukdom tillstötte. Läkaren hade dock de sista dagarna sett bekymrad ut, ty den unga kvinnans krafter voro mycket medtagna.

I sitt rum låg Signe på sin bädd. Det bleka ansiktet hade ett så lidande utseende, att man rördes till tårar vid åsynen däraf. Man smög tyst omkring i huset, och den oroliga modern syntes ofta vid hennes bädd. Det var en härlig vårdag, solen strålade in i det lilla sjukrummet, och på bordet stodo friska rosor. De voro från Henrik, och själf skulle han snart komma, hade modern sagt henne. Huru hade ej det lidande, bleka ansiktet strålat vid dessa ord! Han skulle komma, hon skulle då få återse honom ännu en gång.

Hon strök smeksamt öfver rosorna. »Hvilket slöseri af Henrik! Så dyra blommor! Han, som är så förståndig.»

Hon såg frågande på modern, men denna vände sig bort för att dölja sina tårar, men svarade glädtigt: »Åh, han vill ju glädja sin sjuka flicka, förstår du, och tänk, så han skall längta efter dig! Du måste nu hvila en stund, så du är riktigt kry, tills han kommer, barnet mitt,» sade hon och lade till rätta kudarna.

»Ja, mor, men bara han hinner hit,» sade hon och såg stelt framför sig.

Modern spratt till och hennes hjärta sammanpressades som af en svår tyngd. »Sof nu, barnet mitt!» sade hon.

Signe smålog, och strök hennes händer.

»Ja, mor, det blir skönt att sofva, att få hvila, när det blir färdigt, vårt bo. Vi ha ju väntat så länge,» fortsatte hon i klagande ton.

Senare på aftonen måste läkaren tillkallas. Den unga kvinnan låg i stark feber, hon kände knappt igen någon. I flere dagar låg hon utan sans, och krafterna sjönko betydligt.

Han hade kommit skyndsamt efter det telegram han fått och låg nu på knä vid hennes säng, en högrest, manlig gestalt med ett öppet, allvarligt utseende. På honom hade ej kampen för tillvaron tryckt någon smärtans eller lidandets prägel. Ung, stark och kraftig, såg han ut, som han ej vetat hvad sjukdom och svaghet voro. Och på bädden där låg hon, för hvilken han arbetat och sträfvat, bruten, tillintetgjord. Utarbetad hade läkaren sagt. Och var det ej hans fel? Var det ej för att fortare nå deras föresatta mål, som hon sträfvat, hans bleka brud. Och nu! Nu skulle döden komma och föra henne till sitt bo, och allt skulle vara slut.

»Åh, denna olyckliga väntan, hvarför kunde han ej nöjt sig med mindre, byggt sitt bo så litet som möjligt och arbetat dubbelt se'n, blott de fått äga hvarandra och njutit en fullkomlig lycka. Hvad hade det nu varit? Blott

en hägring, ett hopp, som nu var förbytt till en vecklagan.

Han dolde sitt ansikte i sina händer, och den starke mannen skakades af undertryckta snyftningar.

Hon låg tyst med slutna ögon, hon hade ej ännu sett honom. Han tog varsamt hennes fina, hvita hand i sina och kysste den. Men hon drog undan den och började tala i feberysel: »Åh, vänta bara litet till!»

Men det var en så klagande ton, att han kände sig, som man slagit honom. Han lutade sig öfver henne och tryckte en kyss på de bleka läpparna. Nu uppslog hon ögonen. Åh, de voro ju lika strålande, som då han första gången blickade in i dem. Det var liksom ett förklaradt sken öfver hela hennes ansikte.

»Min Henrik,» sade hon med ett lyckligt leende. »Nu behöfva vi väl ej vänta längre.»

Han kunde ej svara, han blott strök hennes händer. Nu reste hon sig till hälften upp, drog honom intill sig och kysste honom ömt och länge.

»Min Henrik, du får ej sörja, om du får vänta på mig. En gång skola vi ju komma tillsammans.»

Hennes ansikte strålade, och hon såg med kärleksfulla blickar på honom. Han stod stum och såg, huru det kära anletet bleknade. Nu var hennes väntans tid förbi. Med ett klagande skri sjönk han ned bredvid sin ungdoms älskade. Hvad återstod honom nu? En lång och mörk ensamhet, fylld af bittra tankar och ånger öfver en för lång väntan.

ATT ÄLSKA — DET ÄR SÄDD TILL KVAL.

ILYCKANS bräddade pokal
låg smärtans frö beständigt gömdt.
Ty död har all vår glädje dömt.
Att älska — det är sädd till kval.

Din lycka var ej namnet värd,
om ej, när vid dess bår du stod,
för än en dag ditt hjärteblod
du velat ge som offergård.

PONTUS HOLMBERG.

»SYSTER» EVA. SKISS FÖR IDUN AF SOFIE LINGE.

FORTS. FR. FÖREG. N:R.

»Ja vars, ondt kr...»

»Tyst!» ropade jag, rädd att hon skulle hinna att säga meningen till slut. »Har då Marie inte hjärta i bröstet?»

»Uschia mej, det kom så oförhappandes. Visst tycker jag det är synd om den lilla stackarn.»

Sedan jag fått veta, att Gertrud lefde, kände jag mig lugnare och, utmattad som jag var, somnade jag snart bort ifrån min oro och har blott en svag förnimmelse af, att någon senare varit inne i mitt rum, lyst på mig, samt rört vid min hand.

Det var läkaren, hvilken efter slutadt arbete med Gertrud, på kaptens begäran aflade ett besök hos

mig, men då han fann mig sofva godt och vara feberfri, tyckte han det vara bäst att lämna mig i ro.

Märkvärdigt nog, känner jag mig riktigt kry i dag, ehuru den förfärliga skrämelsen borde ha gjort mig sjuk. Men Gertrud, stackare, ligger i brinnande feber och doktorn ser betänksam ut.

*

— — — Kaptenen ser mörk och allvarlig ut, har ingen ro att sitta stilla i sitt rum och går allt emellanåt in till Gertrud, lägger sin hand på hennes panna och känner henne på pulsen. Och är hon vaken, talar han så mildt och vänligt till henne, att en mor ej skulle göra det ömmare.

I skolrummet är det tomt, ty lektionerna äro inställda tills vidare, och jag är nu sjuksköterska i stället. Emellanåt skickar kaptenen ut mig på en promenad och intar då själf min plats, eller också byter majorskan eller Ellen af mig. Alla äro nu så vänliga mot mig, att det gör mig riktigt godt, och jag finner mig så väl med mina nya plikter, att jag allt mera kommer underfund med, hvilket misstag jag begick, då jag valde lärarinnekallet. Jag skulle i stället ha sökt att komma in vid något af sjukhusen i Stockholm, för att gå igenom en kurs där. Men det är ju ej ännu för sent, lilla mamma, jag fyller aderton år först om några dagar.

Gertruds tillfrisknande går nu fort framåt. Under sjukdomen ha nya sidor af hennes karaktär kommit fram; hon är tålig, mild och visar sig tacksam för den minsta tjänst. En dag erkände hon också för sin far, att det var hon, som bar skulden för, att den förut omtalade boken blef fördärfvad, och jag kände det som en moralisk upprättelse. Sedermera bad hon också mig om förlåtelse för sitt uppförande, både vid detta och några andra tillfällen.

*

— — — Sedan jag sist skref, har jag med allt mera allvar tänkt mig in i möjligheten att ägna mig åt sjuksköterskekallet. Jag tror mig nämligen ha flere förutsättningar för att bli en »tjänande syster» än en lidande och undervisande. Tro ej, att det endast är ett barnsligt hugskott, eller att jag i morgon eller öfvermorgon kommer på andra tankar. Nej, under bön till Gud har jag gått till rätta med mig själf och sökt att göra det klart för mig, att det är ett mödosamt och försakande lif, jag som sådan skulle komma att föra, men det minskar ej min lust att försöka, utan tvärtom. Att jag, när Gertrud blir frisk, så att vi kunna fortsätta lektionerna, skall stanna kvar här till terminens slut, faller af sig själf, men jag är säker om, att de sedan kunna få en vida bättre guvernant för flickorna, och att både kaptens och majorskans för länge sedan insett, att jag ej är på min plats i lektionsrummet. För din och fars skull är jag ledsen öfver att nödgas komma tillbaka så snart, men ni skola nog ej neka mig att få denna min innerliga önskan uppfyllt?

*

En dyster novemberdag fördes en blek patient från operationsrummet och till ett af de enskilda sjukrummen på ett af hufvudstadens sjukhus. Den syster, till hvilkens afdelning det hörde, var strax redo med sin hjälp, men då hon fick se den nye patienten, studsade hon, och en fin rodnad drog sig öfver hennes kinder.

Han var ännu under narkosens inflytande och hade ej någon klar uppfattning af sin omgivning; han märkte blott som i en dröm, att någon sysslade omkring honom, jämkade kuddarna till rätta samt ordnade småsakerna på nattduksbordet.

Läkaren kom åter in för att göra sina iakttagelser, gaf på samma gång order om hans skötsel under de första timmarne, och systemen gaf sina svar med sakta röst, som blott otydligt nådde den sjukes öra, men som hade något så välbekant i timbern, att den verkade lugnande på nerverna, och då narkosens inflytande upphörde, föll han i en naturlig sömn, ur hvilken han först efter ett par timmar vaknade.

Det var då skumt i rummet, och systemen, hvilken suttit inkrupen vid fönstret, kom fram och frågade, om han önskade, att hon skulle tända lampen.

Soulard-Siden

85 öre till kr. 3:85 pr meter

i nyaste mönster och färger

äfvensom svart, hvitt och kulört Henneberg-Siden från 65 öre till kr. 16:45 pr meter — slät, randig, rutig, fasonerad, damast m. m. (cirka 240 olika kvalitéter och 2,000 olika färger, mönster m. m.).

Siden-Damast fr. 90 öre—16,45 Bal-Siden fr. 65 öre—16,45
Siden-Bastkläd. pr robe »kr. 12,30—58,80 Siden-Grenadin » 90 öre— 8,65
Siden-Foulard, tryckt, » 85 öre— 3,85 Siden-Bengalin » kr. 1,75— 8,35

pr mtr. Siden-Armûres, Monopols, Cristalliques, Moire antique, Duchesse, Princesse, Moscovite, Marcellines, siden till täcken och flaggor m. m. porto- och tullfritt till hemmet. Profver och katalog omgående. — Dubbelt porto till Schweiz.

G. Hennebergs Siden-Fabrik, Zürich.
(K. & K. Hofleverantör.)

Åter denna förnimmelse af ro, hvilken vid ljudet af hennes hört smög sig öfver honom — hvar, hvar hade han hört den förut?

Men då skenet från lampan föll öfver henne, och hon stod framför honom i den enkla, men klädsamma sjuksköterskedräkten, drog ett litet svagt leende af igenkännande öfver hans läppar, och han hviskade:

»Åh, är det ni, barn — fröken Eva.»

»Syster Eva,» rättade hon, »och jag är så ledsen att se er här, men glad på samma gång.»

»Är ni glad?» — det fög en liten ljusning öfver hans drag — »jag skall komma att göra er mycket besvär.»

»Nej, här tala vi ej om sådant, och nu får ni inte tala alls, ty det skulle anstränga er för mycket. Jag skall nu se till mina andra sjuklingar, men om ni under tiden skulle behöfva mig, så tryck på klockan, och jag kommer genast.»

Var detta den barnsliga, lilla Eva, för hvilken han hyst nästan faderliga känslor under den tid hon vistades inom hans familj? Hvilken värdighet det kommit öfver henne, och hur hon utvecklat sig till en behaglig, nästan vacker ung kvinna. Nå ja, två, tre år vid den åldern göra så ofantligt mycket. Och att han skulle träffa henne här under så led-samma omständigheter.

Tankarne hvirflade om i hans trötta hufvud, men så domnade han åter af och föll i en orolig slummer med en svag förnimmelse af att, då han åter vaknade, skulle ett par vänliga ögon möta hans och en mjuk hand rätta på kudden under hans hufvud, och denna hand tillhörde ej en främling utan den unga flicka, hvilken en gång, i ett anfall af missmod och hemlängtan, i sin bedröfvelse förtroendefullt tog sin tillflykt till honom.

*

Timmarne blefvo till dagar, dagarne till veckor, och kapten Carling var nu så återställd, att han hade läkarens löfte att återvända till hemmet. Under den sista tiden hade han haft ganska liten beröring med Eva, hvars hjälp ej längre var nödvändig, men träffade henne dock en och annan gång. Men ju mindre han såg henne, ju mera längtade han efter henne, och tanken på att nu skiljas vid henne för alltid, blef allt mera motbjudande.

Han gick fram och åter i korridoren, där några solstrålar i dag lekte mellan krukväxterna i fönstret. Där var ljus och glädje, men från de allmänna salarne innanför hördes emellanåt en sakt kvidan, och luften var mättad med doften af kar-

bol; han plågades af denna lukt, som påminde honom om alla de marter, han utstått inom sjukhusets väggar.

Här skulle Eva vistas dag efter dag, kanske år efter år — hon, som förut var som en liten vild skogsfågel. Skulle hon stå ut därmed samt att vara vittne till allt det lidande, som tog sig uttryck i kväfda suckar eller högljudd klagan — men hon hade ju själf valt denna lifsgärning, den modiga, lilla flickan.

Vore det orätt af honom att söka locka fågeln ur buret? Han längtade efter att än en gång få känna det ljuslockiga lilla hufvudet förtroendefullt luta sig intill hans bröst, men — han var ju nästan en gammal man och en däre var han, som ens ett ögonblick kunde tänka på någonting sådant.

När han kom hem till Löfsåtra, skulle han finna hemmet tomt. Hans svärmor, hvilken tröttnat på det besvärliga landthushållet, hade för ett år tillbaka flyttat in till residensstaden, och som hon var ekonomiskt oberoende där inrättat sig på det bekvämaste. Hos henne bodde också Gertrud under terminerna, ty hon fick nu sin skolbildning i stadens förnämsta pension, och Ellen, hans kära lilla flicka, hvilade under en af de gröna kullarne på landtkyrkogården därhemma.

Hans tillgifna gamla Lovisa, hvilken, sedan majorskan lämnat honom, tagit tillbaka sitt ämbete som hushållerska, skulle ge honom en hjärtligt menad välkomsthälsning, det visste han, och likaså allt folket på gården, men han skulle i alla fall komma att gå där som en gammal enstöring. Ja, det var just felet, att han var för gammal.

(Forts.)

ETT TACK TILL EMIL LINDERS för den varm-hjärtade dikten »Fången», i Idun. Den var en af de få solstrålar, som ibland förrira sig in i butikerna!

Sundsvall 23 juli 1899.

BUTIKSRÖKEN I SUNDSVALL.

HYLIN & CO

FABRIKSAKTIEBOLAG

KONGL. HOFLEVERANTÖR

UTSTÄLLNINGSTVÅLAR:

VIOL, HYACINTHE, HELIOTROPE, SYRÉN M. FL.

THEA-ROS-PARFYM M. FL.

prisbelönta vid 1897 års utställning med

GULDMEDALJ

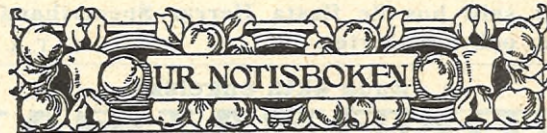
Försäljes i våra butiker

8 Regeringsgatan — Vesterlånggatan 16

A. T. 64 69.

A. T. 24 97.

samt hos alla finare Parfymhandlande i riket.

DEN BEKANTA KONSTVÄFVERSKAN ANNA HANSSON afled här om dagen i Ramlösa. Den bortgångna hade under många år tillhört Helsingborgs samhälle, hvarest hon var vida känd och värderad för sin redbarhet och flit. Hon hade å åtskilliga utställningar vunnit pris för sina vackra arbeten och hade beställningar från alla håll. Till och med vid sista slöjdställningen därstädes hade hon exponerat en vacker matta samt ett större draperi.

SKANDINAVIENS ERKÄNDT FÖRNÄMSTA MODEBLAD ÄR IDUNS MODETIDNING, som för helt är kostar endast 5 kr. för planschupplagan, 3 kr. för den vanliga upplagan. Prenumerera på prof från det nya kvartalet!

Silfver
för bosättning
i största urval, till
billigaste pris hos
K. ANDERSON,
Hofjuvelerare,
1 Jakobstorg 1.

Örebro Kex

Bäst! * Billigast!

Säljes hos herrar Specerl-, Dellkatess- och Kaffehandlande.

Sydsvenska

Kredit-Aktie-Bolaget,

Stockholm, Fredsgatan 24.

(Fonder kr. 4,215,000)

Deposition 5 %

Kapitalräkning 5 %

Sparkasseräkning 5 %

Upp- & Afskrifning 3 %

Sparkasseräkning

Räntegodtgörelse 5 proc.

I landsorten boende torde hänvända sig direkt till banken.

Aktiebolaget

Stockholms Diskontobank

i Regeringsgatan 1.

Bankaktiebolaget

Stockholm—Öfre Norrland,

Drottninggatan 6.

Hushållräkning 5 %.

Kassafack till 15, 20, 25 kronor.

FÖRVARINGSFACK

uthyras af

AKTIEBOLAGET

STOCKHOLMS HANDELSBANK

8 Arsenalsgatan 8.

C. E. Lagerström

Stockholm

Frejmagasinet

Sybehörs- och Modeaffär.

Specialitet:

Garneringsartiklar

till klädningar o. kappor.

Fru Örn's
Atelier

för Damtoiletten,
19 Tunnelg.
Stockholm,

rekommenderas i
benägen åtanke.
Välkänd elegant
snitt till moderata
priser. Fina-
sta rekommenda-
tioner öfver hela
landet. Förfråg-
ningar besvaras
omgående. 2

Via postlinien SÄSSNITZ—TRELLEBORG

förmedlas den snabbaste förbindelsen till kontinenten medelst de stora, elegant och bekvämt inredda *Kjulångarne Svea* och *Germania* samt propellerångarne *Rea* och *Imperator*. OBS! Endast en tullbehandling! Vidare genom von Essen & Frick, Malmö, Kontinentkontoret, Trelleborg, och Stockholms Resebureau, Stockholm, genom hvilken senare biljetter för resor öfver hela världen tillhandahållas. Svenska rundresbiljetter utlämnas genast utan tillägg af provision.

Lars Monténs

Neutrala Kärntvål till ylletvål och Oleintvål till linnettvål användes lämpligast sålunda:

1/2 kg. tvål kokas i 2 liter vatten; när tvålen är upplöst, tillsättes under omröring 20 à 25 liter ljumt vatten; i denna utspädda lösning neddoppas plaggen. Vid ylletvål böra såväl lösningen som sköljvattnet hafva 36 à 38 grader. Finnas hos de flesta specerihandlare samt i mina butiker. Silfvermedalj i Köpenhamn 1888. Guldmedalj i Stockholm 1897. N:r 19 Stora Nygatan. — N:r 29 S:t Paulsgatan.

JOH. LUNDSTRÖM & C:o.

Stenkol, Cokes,

1:ma maskinkrossad Anthracit,

bästa bränsle för illuminationskaminer och värmeneessärer.

Allm. tel. 22 88. Kontor: 22 Skeppsbron 22. Rikstelefon 427.

Allm. tel. 60 19. Försäljning: 5 Strandvägen 5. Rikstelefon 22 20.

Allm. tel. 61 98. Filial: 1 Farmvägsgatan 1. Rikstelefon 20 12.

Gustaf Piehls Bryggeri-A.B.

Stockholm 66 Götgatan 66 Stockholm

rekommenderar sina tillverkningar af:

Lager-Öl, Lagerdricka

Pilsner-Öl, Iskällare-Dricka

samt såsom specialitet:

Pilsner-Dricka

Allm. telef. 36 56.

Rikstel. 18.

Tandläkare TOM von HALL.

— 15 Stureplan 15. —

Hvard 10—2, 5—6. Helgd. 10—12.

Allm. Telefon 58 48.

Wilhelmssons Registrator

För Tidningsurklip

Pris: 1:50 hos alla bokh. 300 spalter stor 4

Hôtel Continentals

utvidgade och nyinredda Restaurations- & Cafélökaler rekommenderas.

Diner à 2 och 3 kr. samt à la carte.

(S. T. A. 62:94)

Vördsammast
Per M. Svanfeldt.

Lider Ni

af nervsvaghet, gikt och reumatisk verk, nervös astma, kramp i alla kroppens delar, fallandesot, lamhet, svaghet i köns- och matsmältningsorganerna, svimning, hufvud- och tandvärk, susning för öronen, lomhörighet, nervösa könssjukdomar, ofrivillig urinutömming, hemoroider, bleksot, kolik, sömnlöshet, hudutslag, lefver- och njurlidande, hysteri, mellankoli, ryggsvek, influensa, kalla lemmar samt andra liknande sjukdomar, så köp och pröfva *Professor James Watsons patenterade äkta elektriska Ljfbälte* och Ni skall blifva förvärad öfver resultatet. Alla som ha användt detta enastående bälte kunna ej nog lofoda och berömma samma. I England, där bältet är uppfunnet, såldes under en tid af 8 dagar öfver 2,000 st., hvilket ju är ett stort bevis på bältets nytta och helbragdagörande kraft. Å hufvudkontoret därstädes finnas flera tusen tacksamhetskrifvelser och inlyg från personer, som blifvit botade och erhållit hjälp för mångåriga lidanden.

Pris för bältet A. Kr. 5 — och B. Kr. 10. —. Bruksanvisning medföljer hvarje bälte. Rekvirera ett bälte och Ni skall aldrig hafva användt nyttigare penningar för Eder hälsas skull. Insänd beloppet med kvitvision och bältet tillsändes Eder fraktfritt om gående. Sändes äfven per postförskott, men då ej fraktfritt.

SKANDINAVISKA IMPORT- och AGENTUR-AFFÄREN, MALMÖ.

Generalagenter för Skandinavien och Finland. Aterförsäljare antagas.

Lacave y Ca Äkta Spanska Viner

Husmodrar!
Spara
är lösen för hvarje
husmoder med en
begränsad hushålls-
penning!
Huru göra en
verkligt stor bespara-
ring? Jo, använd
den i Edra hushåll
Pellerins Margarin,
Göteborg, som är
bäst, drygast och
billigast!

Sidentygger

till fabrikspriser franko och tullfritt

i svart, hvitt och kulört. till bal-, sällskaps- och promenadtoaletter i största urval. Sändas direkt till privatpersoner meter- och styckevis från 50 öre till 20 kr. pr meter.

E. Spinner & Cie,
(föret J. Zürers Sidenfabrik), Zürich, Schweiz.

Zürichs äldsta Siden-etablissement, grundl. 1825.

Rekvirera prover!

Bästa Syltsocker.

Tanto Bitkross

(Hushålls-Socker)

finnes till salu hos de flesta Herrar Specerihandlande i Stockholm och Landsorten.

(S. T. A. 61760)

Enda äkta engelska

UNDERBALSAM,

pröfvad och godkänd af sundhetskolegium.

Denna balsam är: 1) Ett ouppfunnet verksamt botemedel mot alla sjukdomar i lungor och bröst, lindrar katarrh, stillar slem-afsöndring, lindrar den smärtsammaste hosta och botar till och med gamla lidanden. 2) Verkar förträffligt vid alla halssjukdomar m. m. 3) Fördrifver grundligt hvarje feber. 4) Helar öfverraskande alla sjukdomar i levern, magen och tarmarne, i synnerhet magkramp, kolik och värk i underlivet. 5) Borttager smärtorna och botar hämorrhoider. 6) Verkar lindrigt afförande och blodrenande, renar njuren, borttager hypokondri och melankoli och stärker aptiten och matsmältningen. 7) Tjänar förträffligt vid tandvärk, ihåliga tänder, skörbjugg i munnen och vid alla tand- och munsjukdomar och borttager uppstötningar och dålig lukt. 8) Är ett godt medel mot mask, binnikemask och vid epilepsi. 9) Tjänar såsom ett underbart utvärtes botemedel för alla sår, friska och gamla ärr, ros, hettblemmor, fislar, vårtor, brännsår, förfrusna lemmar, klåda, utslag, spruckna, sträva händer m. m. och förtager hufvudvärk, susning, reumatism, gikt, örvärk m. m. Detta medel bör, såsom första hjälp, icke saknas i någon familj, i synnerhet under influensa-, kolera- eller andra epidemier. Ett enda prof öfvertyg bättre än någon kungörelse. Äkta är denna balsam endast, om hvarje flaska är tillsluten med en silfverkapsel, som bär min firmastämpel: **Adolf Thierry, Apotheke zum Schutzengel in Pregrada.** Äkta är försedd med ofvannstämde gröna skyddsmärke. Hvarst ej depöt finnes torde man beställa direkt under adress: **Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn, Osterreich.** Franko hvarje poststation i Skandinavien kosta 12 små eller 6 dubbelflaskor kr. 8.—. Mindre sändas icke. Sändas mot efterkraf.

Kraft och verkan

af den äkta engelska under-salvan.

Med denna salva blef en 14 år gammal för obotlig ansedd benröta fullkomligt läkt, nyligen lifven ett 22-årigt svart kraftartadt lidande. Engelsk undersalva är ett vid de svåraste, lifven gamla skador med det bästa resultat använd med utmärkt dragkraft. Engelsk undersalva finner användning vid: ondt bröst hos barnsängsvinnor, stockning i mjölkflödet, förhårdnad i bröstet genom ros, vid allehanda gamla skador, öppna fötter eller ben, sår, eksem, svullna fötter, t. o. m. vid benröta, vid hugg-, stick-, skott-, snitt-, krossår; för utdragning af alla främmande ämnen, såsom: glas, träflisor, sand, hagel, lörne m. m.; vid alla bulnader, värtor, karbunklar, nybildningar, t. o. m. kräfta; mot fuislag, nagelbulnader, blåsor, ondt fötter, alla slags brännsår, förfrusna lemmar, vid liggsår hos sjuka, svullnad i halsen, mot spikböldar, mot ösprång, vid hudlöshet hos barn m. m. m. Ju äldre den engelska undersalvan blifver, desto bättre resultat! I hvarje familj bör alltid finnas ett förråd af detta enda hjälpmedel. Mindre än 2 dosor sändes ej; försändes endast mot förutbetalning af beloppet eller mot efterkraf. Kostar med postporto, fraktsedel och inpackning m. m. kr. 6.—.

Talrika attester till förfogande.
Jag varnar mot inköp af värdelösa förfalskningar och ber att noga iakttagas att på hvarje degel måste ofvannstämde skyddsmärke och firma **»Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada»** vara inbrändt.

Enda inköpsställe: Schutzengel-Apotheke des A. Thierry in Pregrada bei Rohitsch-Sauerbrunn.

Depöter å de flesta apotek.
Centraldepöt för Skandinavien: **Fabriken Farma, Campagnestraed 34, Köpenhamn Ö.**

Köp alltid radiatorsmör!

20-ÅRIG NORRLÄNSKA (studerande i Sthlm), mått på inackorderingslif, söker härmed en jämnårig kamrat, hägad att under vintern dela hennes ungarlifel med måltider å Nya Hushållsskolan. Svar till »L. D. 20», Iduns Exp. (147)

ATT LÄSA TILLSAMMANS med egen dotter önskas en 12 å 14 årig flicka. Utmärkt undervisning. Vidare genom befvärligt med kapten Sigge Flach, Prinsahaga per Axvall. (148)

Utåtande om Mellins Food.
Herr Axel Lennstrand, Gefle.
Till svars å Eder ärade skrivelse af den 10 dennes får jag härmed meddela att min lilla 14 månaders gamla son, hvaraf porträtt för närvarande ej finnes, fortfarande 2 gånge dagligen erhåller »Mellins Food» behåller sig däraf utmärkt väl.
Venersborg den 11 juni 1897.
Med all högaktning
IS. VON SYDOW.

Prof af **MELLINS FOOD** sändes på begäran gratis och franko från **Axel Lennstrand, Gefle.**
Generaldepot för Sverige, Norge, Danmark och Finland.
Bruksanvisning medföljer hvarje burk.

Aktiebolaget Sundsvalls Handelsbank,
Gustaf Adolfs Torg n:r 14,
godtgör å sparkasseryktning 5 %.

A hvarje bok kan lyftas intill kr. 1,000 i månaden utan särskild uppsägning.

FRANSK ELLER SCHWEITZISK bonne får god plats i höst. Lön 350 kr., allt fritt. Svar sändas under adress »Hösten 1899», Iduns exp., Stockholm. (155)

EN REDBAR, ENKEL, ANSPRÅKSLÖS,
bättre flicka, kunnig i kläd- och linnesöm samt strykning, erhåller plats att gå frun tillhanda inst. 24 okt. om fotografi och löneanspråk insändas till Fru Hanna Ekberg, Dagsnäs, St. Bjurum. (167)

EN BILDAD FLICKA
får i höst plats på landet i bättre familj för att undervisa en 10-årig flicka i vanliga skolämnen, språk och musik. En som dessutom är villig deltaga i husliga sysslor och sömnad har föredräde. Svar om lönepretentioner samt om möjligt fotografi torde sändas under adress »X. Y. Z.», p. r. Wallsta. (159)

EN UNG FLICKA
söker plats i pension eller musikaliskt, bildad hem, för att undervisa helst mera försigkomna elever i sång och musik, efter nyaste metod och erkänt framstående mästare, samt för öfrigt med sin musikaliska gåfva och glada humör vara till glädje och trefnad inom familjen. Svar till »F.», Enköping p. r. (162)

HOS EN FAMILJ I DALARNE önskas nu till sept. en snäll och skicklig lärarinna, med god undervisningsförmåga i alla skolämnen samt i språk, (sång) och musik, för 3:ne flickor från 14 till 8 års ålder. Svar till Fru G. Wuttke, Smedjebacken. (165)

LÄRARINNA
med glad och jämt lynne, anspråkslös och undervisningsvan i sv. ämnen, språk och musik, erbåller plats 1:ta instundande september i enkelt hem i Norrland att undervisa barn om 8-13 år. Sökande, som är villig deltaga i vård och tillsyn öfver barnen äger föredräde. Ansökan, åtföljd af betyg, fotografi och löneanspråk, insändas snarast till »K. M. 99», Iduns exp. (166)

I ETT TJÄNSTEMANNAHEM på landet önskas lärarinna för en 10 årig flicka i vanliga skolämnen samt språk och musik. Sökanden bör vara enkel och anspråkslös samt kunnig i ofvannämnda undervisningsämnen. Möjligen blir det en elev till att undervisa. »Läsare» göra sig ej besvär. Svar med betyg och fotografi till Fru Lisa Hansson, Jensäslätt. (153)

FÖR EN ANSPRÅKSLÖS FLICKA, som är kunnig i matlagning och bakning och vill deltaga i allt, som förekommer inom ett landtushåll finnes plats ledig den 24 okt. på Espås, adress Broddetorp. (151)

KOKERSKA.
För en verkligt skicklig sådan, som kan förete de bästa rekommendationer, finnes plats i Göteborg instundande höst. Goda lönevillkor. Svar till »X. Y. Z.», p. r. Lyckorna pr Ljungskile, till den 20 augusti. (149)

BARNSKÖTERSKA
för tvänne flickor om 5 och 7 år, erfaren, kunnig i sömnad, kan få förmånlig plats instundande höst i Göteborg. Svar med fotografi till »X. Y. Z.», p. r. Lyckorna pr Ljungskile, till den 20 augusti. (150)

MED ANLEDNING af plötsligt inträffad allvarsam sjukdom sökes till den 1:sta september, för 3 flickor mellan 11 och 14 år, en undervisningsvan, ej för ung lärarinna, hemma i vanliga skolämnen, språk och musik. Lön 300 kr. Svar med fotografi jämte goda rekommendationer sändas före den 10:de augusti till Provinsialläkare Frölich, Skene. (171)

HUSHÅLLERSKA,
erfaren, allvarlig, anspråkslös och omtänksam, skicklig i finare matlagning och bakning samt van vid landtliga förhållanden, kan erhålla förmånlig plats instundande höst hos ensam äldre fru, om hon är villig sköta kök med därtill hörande sysslor. Svar till »Ordningfullt hem» torde inlämnas snarast möjligt till Iduns exp., Sthlm. (174)

BARNFRÖKEN
ej under 20 år, enkel och barnkär, önskas för 2 flickor, 7 och 3 år gamla. Skicklighet i sömnad fordras. Ansökan åtföljd af betyg och fotografi, adresseras till S. S. Borås, poste restante. (139)

EN UNG ANSPRÅKSLÖS flicka erhåller stadigarande plats hos familj i Norrland för att undervisa nybegynnare i pianospelning och lexläsning, samt gå frun tillhanda i hushållningsgöromål. Lön 150 kr. Svar åtföljd af fotografi och rekommendationer under adress »Norrlandsförvaltare», Iduns Exp. (141)

GODT HEM
i bildad familj erhåller ung flicka, som mot fritt vivre vill läsa med en 10-åring. Svar till »Å landet», Hägerstad. (134)

EN ÄLDRE 25 å 35 ÅRS FRISK FLICKA, eller ENKA med jemt och godt lynne, som vill åtaga sig sköta ett enkelt hushåll hos 2:ne ensamma människor, jemte att vara sällskap åt frun, erhåller genast plats, då hon hänvänder sig till Otto Hjulstrand. Landskrona. (145)

LÄRARINNA
önskas senast till nästk. 1 sept. för 9 årig gosse och 6-årig flicka. Sökanden bör hafva genomgått 8 kl. i elem. läroverk och helst äfven småskoleseminarium, vara undervisningsvan och ej alltför ung, ega allvarligt och bestämt, men tillika godt och vänligt sätt med barn samt kompetent särskildt undervisa gosse för inträde i II-III klass högre elem. läroverk. Ansökning med betyg, referenser och uppgift å löneanspråk torde sändas till Fru G. Schwartz, Billesholms Grufva. (G. A. M. 50335)

EN PRÄKTIG, DUGLIG
och snäll flicka, kunnig i matlagning, kan få god plats i ett litet hushåll i stad. Högt lön blott hon är dugtig. Svar till »F. B.», Bro, p. r. (131)

HUSFÖRESTÄNDARINNA. S. k. husmamsellsplats är ledig på Ericberg denna höst. Man hänvänder sig till Fröherrinnan Bonde, adress Ericberg pr Kärneholm. (126)

EN BÄTTRE FLICKA, som är kunnig i sömnad, väfnad, och matlagning samt villig att deltaga i inomhus förefallande göromål, kan nu genast erhålla plats med lön i läkarefamilj på landet. Svar med uppgift om ålder, löneanspråk m. m. samt fotografi torde sändas till »Läkare», p. r. Heby. (172)

PLATSSÖKANDE

UNG FLICKA, som genomgått kurs i sjukgymn. o. massage, önskar plats i fam. Vill gärna vara som hjälp o. sällskap för öfrigt. Svar till »P.», Iduns expedition. (164)

EN ANSPRÅKSLÖS, bättre flicka, kunnig i enkel matlagning och något sömnad, söker plats i litet familj eller att förestå ett enkelt hushåll. Svar till »A. M.», A. Lidmans Annonsbyrå, Falun. (163)

EN TYST OCH ANSPRÅKSLÖS, 20 års flicka af god familj, önskar plats som sällskap och hjälp i familj eller hos ensam dam, hon talar och skriver franska. Svar utbedes till »Henriette», Svenska Telegrambyråns Annonsafdelning, Stockholm. (S. T. A. 62591)

EN 24-ÅRIG FLICKA önskar plats i familj. Har förut innehaft plats, hvarifrån godt betyg kan företes. Är kunnig i väfnad och åtskilliga handarb. Villig deltaga i alla förek. göromål. Svar märkt »Godt lynne» emotses med tacksamhet till Iduns exp. (166)

UNDERSVINGSV. LÄRARINNA önskar plats i bildad familj för att undervisa mindre barn och vanliga skolämnen, språk och musik. Svar till »L.», Iduns expedition. (165)

I ANLEDNING
af en fråga i n:r 52 af »Fru Vera», önskar en ung bättre flicka, kunnig i alla inomhus förefall. göromål och enkel matl. samt skicklig i handarbete, plats såsom sällskap och hjälp i liten familj, helst där inga barn finnes. Svar till »H. H.» utbedes. adr. Iduns exp. (175)

BILDAD, ANSPRÅKSLÖS FLICKA
önskar till hösten plats som värddinna eller hjälp åt husmoder. Flerårig vana att på egen hand förestå lëndtushåll. Betyg och referenser finnes. Svar emotses tacksamt till »Gerda», Dannemora p. r. (G. 3662)

GOD PLATS
att öfverse hushållet och som sällskap, önskas af språkunn. och bildad yngre dam i fint hem. Svar till »Bertha», Postkontoret, Riddaregatan. (G. 3671)

BILDAD FLICKA, af god familj, med driven handstil, som fyra år tjänstgjort på kronofogdekontor, söker i okt. plats hos hädarshöfding. Prima referenser. Svar till »A. R.», adr. S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 3695)

LÄRARINNA, undervisningsvan i alla ämnen, språk, musik, handarb., söker plats. Glad, energisk. Svar »Tacksam», S. Gumælii Annonsbyrå, Sthlm. (168)

BILDAD FLICKA, kunnig i alla i ett landtushåll förekommande göromål, önskar plats att förestå enklingens eller ungerhuses hushåll. Svar till »21 år», Iduns exp., Sthlm. (154)

PRÄKTISK, barnkär, bildad 28 års flicka, önskar plats att vara behjälplig med hvarjehanda. Villig biträda värd med skrifgöromål. Ben. svar till »Villig», Iduns exp. (157)

HUSHÅLLERSKA,
skicklig i enklare och finare matlagning, van att sköta större landtushåll, goda och mångåriga betyg, söker plats till 1:sta november. Svar till »M-j», Djursåtra, Versås. (158)

UT TILL HÖSTEN
önskar sig bildad, stenografikunnig, anspråkslös och villig 26-årig flicka som skrifbiträde, lektis eller hjälprede med litet af hvarje, allra helst där tillfälle erbjödes att få deltaga i långväga resor. Närmare efter svar till »L.», Iduns exp. (160)

PLATS för skolhushåll, eller vård om moderlös liten flicka önskas af pliktroget, bildad fruntimmer. Svar till »V. K.», Forsmark. (161)

EN BÄTTRE, ordentlig flicka, som kan laga mat, baka, sy och väfva, önskar plats. Vackra betyg. Svar »Idog», Iduns exp., f. v. b. (163)

EN UNG FLICKA
söker plats i pension eller musikaliskt, bildad hem, för att undervisa helst mera försigkomna elever i sång och musik, efter nyaste metod och erkänt framstående mästare, samt för öfrigt med sin musikaliska gåfva och glada humör vara till glädje och trefnad inom familjen. Svar till »F.», Enköping p. r. (162)

EN 20-ÅRIG FLICKA,
dotter till pensionerad tjänsteman, önskar plats i god familj, till en början endast mot fritt vivre och bostad. Eger godt lynne, vana vid sysslorna i hemmet och betyg om genomgången kurs i handelsskola. Svar till »Iris», Eksjö p. r. (168)

EN UNG FLICKA af bildad familj önskar anställning i ett hem, helst å landet, för att undervisa minderåriga barn eller deltaga uti hushållsgöromål. Lönepretentioner obetydliga. Närmare upplysningar erhållas efter bref adresserat till »H. M.», Svenska Telegramb. Annonsafd., Stockholm. (S. T. A. 62505)

LÄRARINNA,
undervisningsvan, språkknig, söker plats i familj. Svar till »Anspråkslös», Hägerstad p. r. (133)

EN 20-ÅRIG frisk, gladlynt flicka önskar att mot fritt vivre få deltaga uti alla hushållsgöromål i ett godt hem. Svar till »Elsa», Frinmaryd p. r. (143)

EN ANSPRÅKSLÖS 19 års flicka, som med vackra betyg genomgått Åhlnska skolans förberedande seminariekurs, söker nu eller till hösten plats som lärarinna i familj eller vid läroverk. Fröken Mar. Munthe, föreståndarinna för högre elementarläroverket för flickor i Ystad, har godhetsfullt lofvat lämna vidare upplysningar. (121)

ELEV HOS D:R ARVEDSON under n:sta läsår erbjudes inackordering i god hem, där egen dotter skall genomgå nämnda institut. Referenser önskas. Svar märkt »Elev 99» sändes Fellingsbro p. r. (152)

I GODT HEM på landet, helst på egen gård med matlagning får grundligt lära önskar bildad flicka nu genast inackorderad. Svar till »B. G.», Iduns exp. (173)

I PRÄSTFAMILJ I SÖDRA DALARNE mottages under stundande läsår en värdinna gosse om 12 å 15 år att läsa tillsammans med en annan dylik, som på grund af sen utveckling ej lämpat sig för allmänt läroverk. Reflekterande vände sig till Pastor V. Hellström, Brödgrund. Referenser: Grosshandl. Aug. Söderholm, Mariefred, och Läroverksadjunkten V. Samuelsson, Strängnäs. (G. 85944)

I STOCKHOLM I TJÄNSTEMANSFAMILJ,
boende i treflig bostad å Östermalm, kunnig tvänne unga damer, eller flickor i skolådern, från och med september månad blifva inackorderade. Ungdom finnes, men förut inga inackorderingar. Reflekterande kan genom bref, adresserat till »Ett hem», p. r. Postkontoret Karlavägen, erhålla vidare upplysningar. (S. T. A. 62610)

INACKORDERING önskar en ung flicka på större herregård, där hon grundligt kan få lära hushållet. Svar med pris till »Anny», Kalmar p. r. (G. 3658)

INACKORDERING
under längre eller kortare tid finnes att få en landegendom i vacker trakt af Småland, belägen vid sjö och omgifven af löf och barrskog. Godt bord. Tillfälle att tal tyska. Närmare upplysningar erhållas å ägarinnan Fru Bertha Kittel, Tolabo, Bottenaryd. (G. 35994)

UTI ETT TREFLIGT och sunt belägen hem på landet vid Västkusten, kan en 9 å 10 års flicka, med skolkunskaper att intagas uti 1:sta klass å Elementarläroverket erhålla hel inackordering, att tillsammans med husets dotter åtnjuta undervisning å skicklig lärarinna, uti vanliga skolämnen språk och musik. Svar till »God kamrat», Onsla p. r. (Nord. A. B. 8525)

God inackordering
i Stockholm, Norrmalm, önskas af ung flicka från slutet af augusti månad d. ä. Svar med prisuppgift i bref märkt »A. Ö.» under adress S. Gumælii Annonsbyrå, Stockholm. (G. 85805)

I en på landet bosatt bildad familj, där husmodern är infödd schweiziska, uppdragas några unga flickor att uppfostras tillsammans med tre egna döttrar i en ålder mellan 10 och 16 år. Utländskt guvernant. Tillfälle att dagligen tala levande språk. Goda lärarekrafter äfven för de svenska ämnena. Samvetsgrann konfirmationsundervisning vinter eller sommar. Vardad uppfostran på kristlig grundval. Referenser: professorskan M. Ribbing, Lund. Professor H. Winberg, Alnarp. Kyrkoherden A. Holm, Svalöf. Vidare upplysningar genom Fru Helene Weinder, Svalöf.